Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

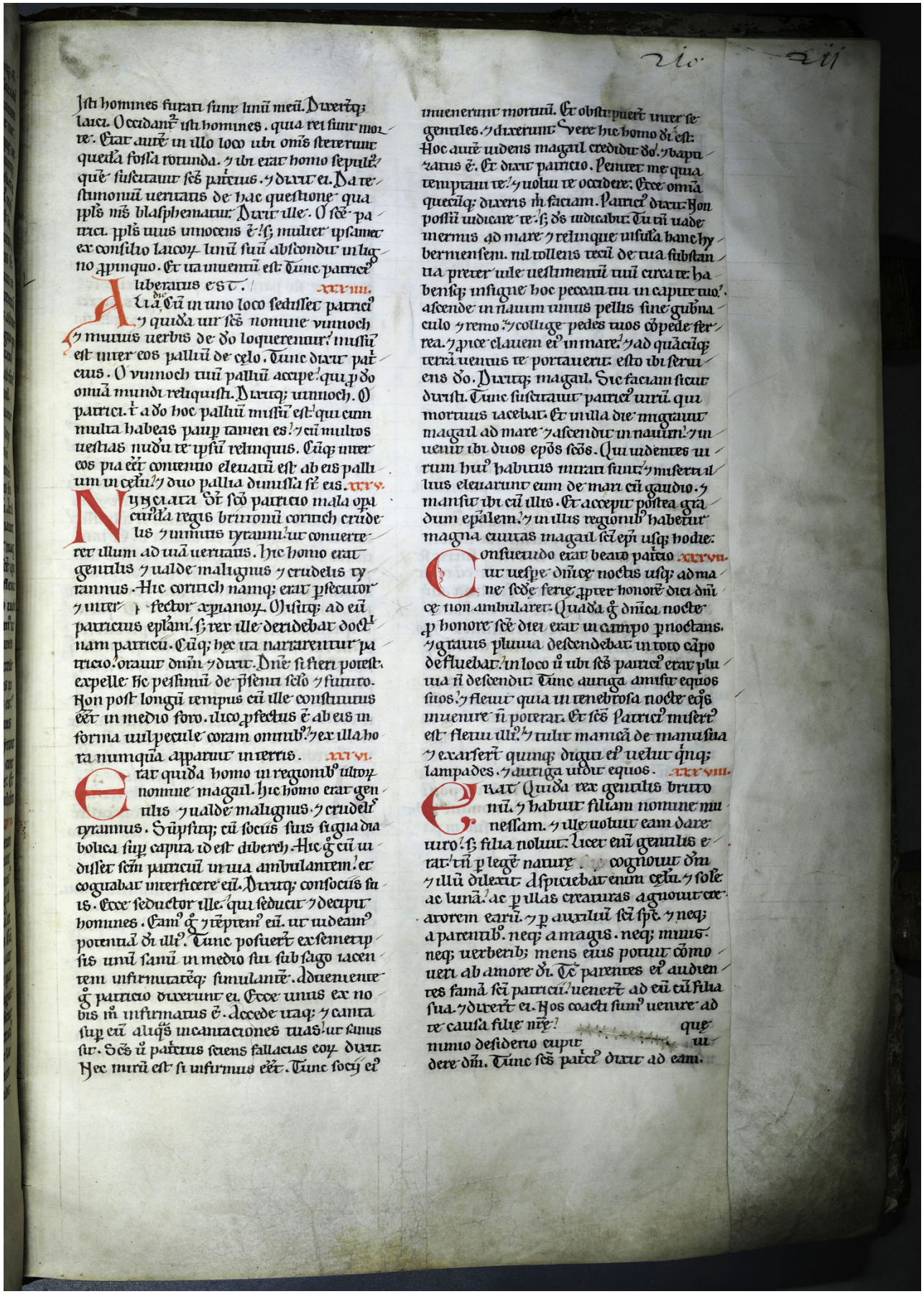

Isti homines furati sunt lunu meu. Dixerique
laici. Occidant eum isti homines. quia rei sunt mor
te. Erat autem in illo loco ubi omis steterunt
quedam fossa rotunda. ⁊ ibi erat homo sepultus
que fuscitauit ses puerus. ⁊ dixit ei. Da te
stimonium ueritatis de hac questione qua
plis mis blasphemantur. Dixit ille. O sce pa
trici. plis tuus innocens e. si; mulier ipsamet
ex consilio laicorum lunu suu absconditur lig
no propinquo. Et ita inuentu est tunc patricus
liberatus est.

XXXIII.

Alia. Cu in uno loco sedisset patricus
⁊ quidam uir ses nomine vinnoch
⁊ mutuis uerbis de do loquerentur. missu
est inter eos pallium de celo. Tunc dixit pa
tricius. O vinnoch tuu pallium accipe. qui p do
omia mundi reliquisti. Dixique vinnoch. O
patrici. a do hoc pallium missum est. qui cum
multa habeas pauper tamen es. ⁊ cum multos
uestias nudum te ipsum relinquis. Cumque inter
eos pia eet contentio eleuatum est ab eis palli
um in celum. ⁊ duo pallia dimissa se eis.

XXXV.

Nyniata dt sco patricio mala opi
cuida regis britonum cornich crude
lis ⁊ inimicus tyrannus. ut conuerte
ret illum ad uia ueritatis. Hic homo erat
gentilis ⁊ ualde malignus ⁊ crudelis ty
rannus. Hic cornich namque erat psecutor
⁊ inter ⁊ fector christianorum. Misitque ad eum
patricius eplam. si; ter ille deridebat doctri
nam patricii. Cumque hec ita narrarentur pa
tricio. orauit dnm ⁊ dixit. Dne si fieri potest.
expelle hic pestimum de psentia scto ⁊ futuro.
Non post longum tempus cum ille consistitus
eet in medio foro. dico pfectus e ab eis in
forma uulpecule coram omnibus. ⁊ ex illa ho
ra numquam apparuit in terris.

XXXVI.

Erat quidam homo in regionibus ultor
nomine magail. Hic homo erat gen
tilis ⁊ ualde malignus. ⁊ crudelis
tyrannus. Superstitque cum socius suis signa dia
bolica sup capita id est diberch. Hic q cum in
disset scm patricium in via ambulantem. et
cogitabat interficere eum. Dixitque consocius su
is. Ecce seductor ille. qui seducit ⁊ decipit
homines. Eamus q ⁊ reprenamus eum. ut uideamus
potentiam dei illius. Tunc posuerit ex semetip
sis unum samum in medio sui sub sago iacen
tem infirmitatemque simulantes. ⁊ dum euenisse
q patricio dixerunt ei. Ecce unus ex no
bis in infirmatus e. decede itaque ⁊ canta
sup eum aliquas incantaciones tuas. ut sanus
sit. Ses u patricius sciens fallacias eorum dixit.
Hec mirum est si infirmus eet. Tunc socii eius
inuenerunt mortuum. Et obstupuerit inter se
gentiles. ⁊ dixerunt. Vere hic homo di est.
Hoc autem uidens magail credidit do. ⁊ bapti
zatus e. Et dixit patricio. Penitet me quia
tempta te. ⁊ uolui te occidere. Ecce omia
quecumque dixeris ih faciam. Patricius dixit. Non
possui iudicare te. si; ds iudicabit. Tu cum uade
mecum ad mare ⁊ relinque insula hanc hy
bernensem. nil tollens tecum de tua substan
tia preter uile uestimentum tuum circa te. ha
bensque insigne hoc peccati tui in capite tuo.
ascende in navium unus pellis sine gubna
culo ⁊ remo. ⁊ colligue pedes tuos cum pede fer
rea. ⁊ price clauem eius in mare. ⁊ ad quamcumque
terram uentus te portauerit. esto ibi seruiens do. Dixitque magail. Sic faciam sicut
dixisti. Tunc suscitauit patricius uirum. qui
mortuus iacebat. Et in illa die migrauit
magail ad mare ⁊ ascendit in navium. ⁊ in
uenit ibi duos epos scos. Qui uidentes u
rum huius habitus mirati sunt. ⁊ miserti il
lius eleuauerunt eum de mari cum gaudio. ⁊
mansit ibi cum illis. Et accepit postea gra
dum epalem. ⁊ in illis regionibus habetur
magna cuitas magail sci epi usque hodie.

XXXVII.

Consuetudo erat beato patricio.
Cum uespere dnice noctis usque ad ma
ne sedere feriae pter honorem diei dni
ce non ambularet. Quadam q dnica nocte
p honore sce diei erat in campo pnoctans.
⁊ grauis pluuia descendebat in toto cmpo
defluebat. in loco u ubi ses patricius erat plu
uia ni descendit. Tunc auriga amisit equos
suos. ⁊ fleuit quia in tenebrosa nocte eos
inuenire ni poterat. Et ses patricius miserti
est fletui illius. ⁊ tulit manicam de manu sua
⁊ exarsertque quinque digiti eius uelut quinque
lampades. ⁊ auriga uidit equos.

XXXVIII.

Erat quidam rex gentilis brito
num. ⁊ habuit filiam nomine mu
nessam. ⁊ ille uoluit eam dare
uiro. si; filia noluit. Licet enim gentilis e
rat. tamen p legem naturae cognouit dm
⁊ illum dilexit. dspiciebat enim celum. ⁊ sole
ac luna. ac p uias creaturas agnouit cre
atorem earum. ⁊ p auxilium sci spi. ⁊ neque
a parentibus. neque a magis. neque minis.
neque uerberibus mens eius potuit commo
ueri ab amore di. Cum parentes eius audien
tes famam sci patricii. uenerit ad eum cum filia
sua. ⁊ dixerit ei. Nos coacti sumus uenire ad
te causa filiae nae. quae
nimio desiderio cupit ui
dere dm. Tunc ses patricius dixit ad eam.